

[Klaus Hækkerup]

der skal dække udgifterne til syge- og barseldagpenge. De tre fonde finansieres ved øremærkede arbejdsmarkedsbidrag fra lønmodtagere, hvor bidraget opkræves som en procentdel af lønnen, startende ved 5 pct. fra den 1. januar 1994, og fra selvstændige erhvervsdrivende, hvor det tilsvarende bidrag opkræves som den del af virksomhedens overskud, der medregnes i den pågældendes personlige indkomst. Endvidere skal arbejdsgiverne fra og med 1997 bidrage med en procentdel af den udbetalte lønsum.

For lønmodtagerne er der indført den meget rimelige forenkling, at bidragene til de tre fonde opkræves med en fælles procentsats af arbejdsgiveren og løbende indbetales til statskassen; også for de selvstændige vil der blive tale om acontoindbetalinger med en endelig opgørelse ved årets afslutning, når selvangivelsen foreligger. Det er også vigtigt at understrege, at det nuværende medlemsbidrag til arbejdsløshedsforsikringen bevares.

Endelig skal det nævnes, at administrationen af ordningerne varetages af told- og skattemyndighederne, der i forvejen har kontakten til virksomhederne vedrørende opkrævning af bidrag baseret på lønnen.

De øremærkede arbejdsmarkedsbidrag betales som sagt af den samlede lønsum, dvs. inklusive indbetalinger til pensionsordninger, der er oprettet som led i aftale med arbejdsgiveren, f.eks. ATP. For så vidt angår syge- og arbejdsløshedsdagpenge og andre overførselsindkomster foreligger der jo ikke noget ansættelsesforhold, og der skal derfor heller ikke betales arbejdsmarkedsbidrag af disse indkomster.

Ved indførelsen af arbejdsmarkedsbidraget på 5 pct. det første år reduceres samtidig beregningsgrundlaget for pensionsbidrag, idet vi som bekendt ikke betaler bidrag af skatter og afgifter. Det indebærer, at pensionsindbetalingerne reduceres tilsvarende, altså med 5 procentpoint, men til gengæld skal der ikke betales arbejdsmarkedsbidrag af pensionsudbetalingerne. Endvidere reducerer arbejdsmarkedsbidraget grundlaget for beregning af en række overførselsindkomster, men for de skattefrie ydelser kunne dette give anledning til problemer, idet de jo ikke får kompensation gennem den samtidige skattelettelse; der gennemføres derfor en ekstraordinær opregulering af disse satser.

Fra Socialdemokratiets side kan vi stærkt anbefale dette og de to følgende lovforslag til hurtig vedtagelse, så aktørerne i det private erhvervsliv og den offentlige sektor får et klart grundlag for at træffe fremtidige dispositioner.

Kai Dige Bach (KF):

Dette lovforslag, der omhandler oprettelse af tre arbejdsmarkedsfonde, nemlig en dagpengefond, en aktiveringsfond og en sygedagpengefond, tænkes finansieret med såkaldt øremærkede arbejdsmarkedsbidrag, der er udformet som en bruttoskat. Selve ideen med at synliggøre statens udgifter går vi helt ind for, og indførelse af øremærkede sociale bidrag på områder, hvor befolkningen gennem ændret adfærd har mulighed for at påvirke bidragets størrelse, støtter vi også.

Men Det Konservative Folkeparti er modstander af bruttoskatten i den foreliggende form af mindst fire grunde. For det første anvendes der et forkert beregningsgrundlag, nemlig bruttolønnen; dermed rammes bl.a. rentefradraget og pensionsindbetalinger. Den tidligere regering foreslog et fast beløb pr. person eller en fast procent af den skattepligtige indkomst, der ikke ville have denne skadelige effekt.

For det andet skal der være loft over bidragets størrelse, så regeringen ikke har mulighed for at anvende bruttoskatten som en ny skatteskrue; til gengæld skal befolkningen gennem ændret adfærd kunne påvirke bidragets størrelse i nedadgående retning.

For det tredje skal der være en klar og synliggjort sammenhæng mellem det opkrævede bidrag og dets anvendelse. Systemet med to skattegrundlag er uoverskueligt for lønmodtagerne. Skjulte skatter bliver let overset og vil give anledning til for lidt pres for at lette skatetrykket, og yderligere skjult skattebelastning af lønmodtageren er en ulykke for bekæmpelse af arbejdsløsheden.

For det fjerde opererer lovforslaget med et lønmodtagerbidrag og et bidrag for selvstændige erhvervsdrivende på 5 pct. i 1994, stigende til 8,6 pct. i 1998, og et arbejdsgiverbidrag på 0 pct. i 1994, stigende til 0,6 pct. i 1998. Det er specielt værd at bemærke, at de førnævnte procentsatser allerede i 1995 skal reguleres efter udgiftsbehovet, så der er ingen garanti for, at bidragene ikke bliver meget højere end for-